

τοῖς λεπτότερον καὶ πλαστικώτερον ἀνακύπτουσι μὲ παράδεξον εὐκολίαν. Εὔπεπτοι τε γένονται παρὰ τῆς θείας προνοίας τὴν τῶν γενεῶν φροντίδαν καὶ τὴν μεταβολήν τῆς ζωῆς, προωρισμέναι νῦν τίκτωσι τὸν ἄνθρωπον ἐν λύπαις καὶ ὀδύναις, αἴ γυναικες, ἐπρεπε πρὸς ἑπτακόρωσιν τῶν βουλῶν τῆς φύσεως· ν' ἀντέχωσιν εἰς τὰ δύο ὑπηρηφόρα παθήματα. Ή γάρ οἱ τοῦ λόγου εἶναι πολὺ ὑπέρτεροι εἰς τὴν γυναικί, η εὐκινησία τῶν εἶναι τοσοῦτον καταγοτευτική, ὥστε ἐμπνέει σέβης καὶ εἰς τοὺς πονηροτέρους, η δὲ πειθὴ κατῶν εἶναι τόσον δελεαστική, τόσον γνωτευτική, ὥστε ἀφώνους πολλάκις ὡς ἴγιας, τοὺς μᾶλλον σοριστικούς ἀνδράς ἀπεκτέτησσε. Πρὸς περισσοτέρους δὲ κατάληψιν τῶν λόγων μου τούτων προσέθετο τὸ ἔκατον παράδειγμα.

Ἄγγλος τις ἐπαγγειεὶ τὸ στῆθος ἐκ τοῦ συνήθους εἰς τὰς ώραίκς πάθους τοῦ Κροκίνου, πάθους τοῦ ὅποιου αἱ ἀλγηδόνες εἶναι πολὺ ὑπέρτεραι παντὸς ἑτέρου. Ήμέραν τινὰ προσελθόντα εἰς αὐτὴν ὁ ἵκτρος τῆς καὶ ἐφωτήσεις περὶ τοῦ πᾶς διηλθε τὴν παρελθοῦσαν νύκταν, ἔλαχεν ἀπάντησιν μὲ φωνὴν τρέμουσαν μὲν ἀλλ' ἤδεικν καὶ σταθεράν, ὅτι η νῦν αὕτη τῇ ἐφάντη τῷρντι σκληρά. « Πόσον εἰμὶ εὐτυχῆς, ἐπρόσθεσεν, διότι ὁ σύζυγός μου εἶναι ἀπών, καθότι ἄλλως ἦθελε πολὺ ὑποφέρει ». Οἱ τελευταῖοι οὗτοι λόγοι, οἵτινες δεικνύουν μεγάλην ψυχὴν, κατετάραχαν τὸν ἵκτρὸν διὰ τὴν τόσην πρὸς τὸν σύζυγον εὐκινησίαν καὶ ἀγάπην. Τὸ πάθος ἐν τούτοις προώδευε καὶ ἄλλο μέσον πρὸς ἵκτρὸν τῆς δὲν εὑρίσκειν ὁ ἵκτρος η τὴν τομὴν τοῦ κρέατος, ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς δὲν ἐτόλμα νὰ τὸ εἰπῇ, διότι ἐπίστευεν ὅτι η γυνὴ αὕτη δὲν ἀδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τοὺς δεινοὺς τῆς τομῆς πόνους, τέλος ὅμως ἡμαγκάσθη νὰ προτείνῃ αὐτὴν εἰς τὴν κυρίαν, ητις εὐήις ἀπεκρίθη « Ναί, εἶναι ἀρκετὸς καιρὸς ἀρ' ὅτου σκέπτομαι περὶ τούτου καὶ μὲ τὴν ἰδέαν ταῦτην ἐσχετίσθην, θέλω λοιπὸν μηδεὶληθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην, μὲ δύο ὅμως συμφωνίας, πρῶτον ὅτι δ σύζυγός μου δὲν θέλει εἰδοποιηθῆ περὶ τούτου πρὸ τῆς ἐπανόδου του, καὶ δεύτερον ὅτι γεννομένης τῆς τομῆς δὲν θέλουν μὲ δέσεις τὰς χεῖρας καὶ τὺς ὄφθαλμούς ». Οἱ λόγοι οὗτοι ἡνάγκασαν τὸν ἵκτρὸν νὰ θυμάσῃ τὴν τοσαύτην γενναιότητα, ἀγαθότητα καὶ εὐαίσθησίαν, ὅθεν προσδιδότες τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγειρίσεως, καθ' ἣν ὁ χειροῦργος πρὸς τὴν παρουσίαν τῆς γένες ἔθεωρε τὸν ἵκτρὸν μετ' ἀμφιθολίας καὶ πολλοῦ φόρου, τὰ ὅποια κατανοήσασι ἡ πάσχουσα, τοῖς εἰπεν « Ὡποτεύω τοὺς διαλογισμούς σας, ἀλλ' ἐλπίζω νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι η γυνὴ δύναται, ὅταν πρέπη ν' ἀποδείξῃ ἐκυτὴν γενναιάν καὶ καρτεούκην », καὶ οὕτως ὑπελθήσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐζήτησε δὲ μόνον, ὅτι διαρκούσσης τῆς τομῆς νὰ κρατήσαι πρὸ τῶν διθύλων τῆς ἐπιστολά τις παθητικὴ τοῦ σύζυγου της, ἣν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἶχε λάβει ὁ ἵκτρος ἀντέτεινε, φοβούμενος δικαίως, μήπως αὐξήσῃ τὸν θρυσθὸν τῆς ψυχῆς, ἐνῷ εἰχεν ἀνάγκην

ἀναπολύτου ἀταραχῆς, αὕτη ὅμως τῷ εἶπεν· — « ἀπατάσθε, ιατρὲ, η ἐπιστολὴ αὕτη θέλει προξενήσει τὸ ἐναντίον ἀρ' ὅτι φρονεῖτε ἀποτέλεσμα, σᾶς βεβαιῶ ὅτι η θέα της θέλει μὲ ἐμψυχώσει » οὕτω δὲ καὶ ἐγένετο, διότι διαρκούσσης τῆς ἐγχειρίσεως, αὕτη ἐνατένιζε πάντοτε εἰς τὴν ἐπιστολὴν, εἰς τῆς ὁποίας τοὺς χαρακτῆρας τὴν παρουσίαν τοῦ ἀγκηπτοῦ της συζύγου ἔβλεπεν, οὕτε λέξιν ἐπρόφερεν, οὕτε στεναγμὸν ἀφῆκεν, οὕτε ηθελησε νὰ ἐκρύψῃ τὰς χειρουργικὰς ἐγχειρίσεις καὶ σμεινε μὲ τὴν καρτορίαν ἐκείνην, ητις λαμπτρύνει τὸ ώραῖον φῦλον, ἀποδεικνύουσα αὐτὸ μέγα καὶ σεβαστόν. (Ἀκολουθεῖ).

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΤΗΟΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ. Ένῷ τοσαύτη κατεβάλλεται προσπάθεια εἰς τὴν εἶμεσιν τῆς διευθύνσεως τῶν ἀεραστάτων, καὶ ἥδη, ὡς προανεφέραμεν, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ταῦτα ὁ ἀτμὸς, Γάλλος τις, διάτροψ τοῦ Παύερν, ἐπενόσεσε ἀσφαλῆ μέθοδον ὑποθλαστίου πλοῦ. Ή ἀνακάλυψις αὕτη δὲν εἶναι διληγότερον σπουδαία τῆς; ἐφευρέσεως τῆς ἀεροπλοΐας ἀλλ' ἐκείνη ἐντὸς διλίγου τελειοποιεῖται βεβαίως· διόκτωρ Πλάνερν δὲν εῦρε μόνον τὸν τρόπον τοῦ νὰ καταβάνῃ εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης καὶ γα ἐργάζεται αὐτοῦ εὐχερῶς μετὰ σώματος ὅλου ἐργατῶν, νὰ μένῃ αὐτοῦ ὅσον ἀρέσκεται χρόνον, καθότι ἀνανεύει κατάθελπσιν, διὰ τῶν γειμικῶν ἐργασιῶν, τὸ δευτερόν, τὸ ὄποιον ἀναπνέουσιν, ἀλλ' εὑρίσκειν ἐπίστης καὶ τὸν μέθοδον τῆς διευθύνσεως ὑπὸ τὸ ὄβωρ, ὅπως εὐκολὸν εἶναι εἰς ἔκπαστον νὰ διευθύνῃ ἐπὶ τοῦ ὄδυτος διὰ τοῦ ἀτμοῦ ὑπεσχέθη νὰ ἀποπλεύσῃ ἐξ ὀρισμένης τινῆς παραλίας τῆς Γαλλίας καὶ νὰ φέρσῃ εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀγγλίας πλέων ὑπὸ τὴν θύλακον. Ή φεύγεται αὕτη εἶναι βεβαίως σπουδαιοτάτη καὶ θέλουμεν ἀναγγείλει εἰς τοὺς ἀνεγνώστας μας τὸ ἀποτέλεσμα αὕτης.

ΠΕΡΙΔΗΨΙΣ.

Γρατσιέλλα (συνέχεια). — Χείρ Ισπανίδος — Ή Πετρούπολις. — Μιχαὴλ Ἀγγελός. — Ιστορία, 'Ο Κολοκέρης καὶ Λουδούτης ὁ 14'. — Χρονικά. — Ήθοι καὶ Μελέται, 'Η γυνὴ ἄρθρος Πρωτότυπον. — Ηοικίλα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. Ο Μποκρής τῆς Βραζιλόνης. — ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ. Ο Μιχαὴλ Ἀγγελός — Ο Κολοκέρος.